

List 2/2022

BREZMADEŽNE

Militia Immaculatae

Zakaj bi morali advent preživeti z Marijo - če bomo z Marijo romali proti Betlehemu, bo dete Jezusa položila v naše srce

Sovpadanje adventnega časa in praznika Brezmadežne nas pripravlja na prihod Odrešenika, Božjega in Marijinega Sina. Ko pravimo, da je Marija brezmadežna, želimo povedati dve stvari: prva, da je bila Marija spočeta brez madeža izvirnega greha, druga pa, da je prišla na svet polna vseh milosti in darov. Beseda milost ima dva pomena: pomeni lahko naklonjenost, odpuščanje, pomilostitev. Lahko pa pomeni lepoto, privlačnost ali ljubezen. Tudi v Svetem pismu ima beseda milost dva pomena: pomeni lahko zastonsko in nezasluzeno Božjo naklonjenost, pomeni pa lahko tudi lepoto, ki izhaja iz te Božje naklonjenosti. Marija je polna milosti zato, ker je predmet edinstvene Božje naklonjenosti in izvolitve. Ta Božja izvolitev jo je napravila »lepo, bleščečo, brez madeža«. In ta lepota ni zunanja, telesna, temveč notranja. Ustvarja jo luč, harmonija ...

Če advent pomeni prvi Jezus prihod, ga Marija ni samo pričakovala skupaj z drugimi, ampak je ona ustvarila pogoje, da je Gospod lahko prišel. Če advent pomeni tudi drugi Jezus prihod, ko bomo stvarstvo in mi z njim končno osvobojeni sužnosti greha in odrešeni, je Marija že sedaj to, kar mi pričakujemo in upamo.

Prvi človek, ki ga predstavljata Adam in Eva, je podlegel skušnjavi in se ujel v njene zanke in s tem prelomil zavezo z Bogom. Tako je bil porušen prijateljski in spontani odnos z Bogom. Če je bil prej domač, vsakdanji, čist, se potem čuti razdalja. Lahko bi rekli, da je nastalo nekaj podobnega, kot nastane takrat, ko starši naredijo zgrešene izbire, ima to posledico ne samo za njih, trpijo tudi otroci in nosijo posledice. Mi smo bili osvobojeni vezi izvirnega greha pri sv. krstu, Marija pa je bila obvarovana vezi tega greha že od samega spočetja, in sicer v luči poslanstva, v katerega jo je Bog poklical. Marija bila je od vsega začetka »polna Boga«, polna njegove ljubezni. Brez madeža je bila zato, ker greh pojmuje kot madež, kot oviro na poti odnosa z Bogom in bližnjim. Božja zamisel, da človeka ustvari »po Božji podobi« se je končno uresničila v Mariji. Z Marijo se začne novo človeštvo. To, kar je Bog podaril Mariji, to želi podariti vsakemu od nas. Tudi nas je izbral, »da bi bili sveti in brezmadežni«.

Vzemimo si Marijo za vzor in vodnico, da uresničimo svoje poslanstvo, ki smo ga prejeli pri sv. krstu in s tem, ko smo stopili na pot članov Vojske Brezmadežne. Knjiga Razodetja nam Marijo kaže kot »veliko znamenje na nebu: ženo, obdano s soncem, in pod njenimi nogami mesec in na njeni

glavi venec iz dvanajstih zvezd« (prim. Raz 12, 1). Prosimo, naj nas Marija ogrne s svojim plaščem, nas varuje pred vso hudobijo sveta in nam pomaga, da bomo ostali čisti na poti za našim Odrešenikom.

Današnji čas je zelo podoben času, v katerem je živel sv. Maksimilijan Kolbe. Tako je zapisal: Evropa se je danes zelo oddaljila od Boga, zato so morale nad njo priti raznovrstne preizkušnje. Jasno je: Bog nam pri tem ne jemlje svobodne volje. Kdor hoče te preizkušnje izkoristiti v svoje dobro, mu pomagajo k dobremu; kdor pa noče, ga vodijo v pogubo. Vsakemu se godi tako, kot sam hoče ... Maksimilijan Kolbe je kot odgovor na preizkušnje in za odrešenje posameznikov in narodov ponudil Vojsko Brezmadežne, ki nas vabi k doslednemu krščanskemu življenju, vsakodnevni izročitvi Brezmadežni, nošenju medaljice Brezmadežne, dobrim delom, molitvi za odrešenje vseh ljudi ...

Bodimo zvesti naši poklicanosti in z vsakodnevno izročitvijo sebe in vseh ljudi Brezmadežni, tudi tistih, ki se k njej ne zatekajo, pomagajmo pri odrešenju vsega človeštva.

p. Milan Kos

Duhovne vaje

Leta 2020 sva se z ženo Ano prvič udeležila duhovnih vaj pri patru Ernestu Benku v Olimju. Ker nama je bilo že takrat lepo, sva sklenila, da se udeleživa le-teh vsako leto. Situacija je bila vmes taka, da jih pač ni bilo zaradi covida. Oba sva člana VOJSKE BREZMADEŽNE in vsakodnevno moliva posvetitev Mariji, vendar sva v tem času pogrešala tako duhovne vaje kot tudi naše »sovojak«, ki vsakodnevno molijo za ves svet.

Na samem začetku našega druženja nas je pater Ernest lepo sprejel. Zastavil nam je vprašanje, kaj od teh duhovnih vaj pričakujemo. Sam sem ob tem brez premisleka odgovoril: »Zgodi se tvoja volja«. Saj menim, da je na vsakem koraku potrebno zaupati Bogu, Jezusu in Mariji, saj brez njihove zaščite ne bi zmogli narediti niti koraka, ob njihovem varovanju pa zmoremo veliko. Tako smo v vsakodnevnem premišljevanju šli skozi spoznavanje, kako ločevati in odstranjevati slabe misli in skušnjave v vsakdanjem svetu in kako ponesti Božjo ljubezen v svoje delo, med sosede, svojce in na splošno v svojo bližino.

Zelo se je čutila prisotnost Svetega Duha, saj smo se pogovarjali sproščeno in izmenjali kar nekaj izkušenj, ki smo jih doživeli v svojem življenju. Ob pogovoru, prepevanju pesmi, čaščenju Najsvetejšega v kapeli, spovedi in pri mašah smo se imeli lepo, se umirili in napolnili svoje telo in dušo za

vsakdanje življenje. Vsi smo bili objeti v Božjo ljubezen, ki je ne smemo in ne moremo obdržati zase ampak jo moramo in želimo ponesti drugim. Tudi o molitvi smo se pogovarjali in prišli do zaključka, da je ta zelo pomembna, ne samo pri maši in obredih, ampak tudi v službi in pri vsakdanjih opravilih. P. Maksimiljan Kolbe lepo zapiše, kaj je molitev: Kratke molitve utrjujejo in čistijo dušo. Pomagajo ji, da ji obilneje pritekajo viri milosti. Koliko takšnih molitvenih vzklikov lahko izrečemo v teku enega dneva in ene noči! Za duhovno življenje so zelo pomembne; ohranjajo ga, kot drva ohranjajo ogenj. Imeli smo se zelo lepo, na koncu smo se pred slovesom odločili, da bomo molili drug za drugega in kot vemo po Maksimiljanovem nauku: Vsak ima svojo pot, ki je različna od poti drugih, vse poti pa vodijo v objem Brezmadežne, ki nas vse nestrpnost čaka, da se ji priporočamo in vržemo v vsakodnevno varstvo.

Hvala patru Ernestu za prečudovite duhovne vaje, za katere upava, da se čim večkrat ponovijo ... V upanju, da bo na naslednjem srečanju duhovni dom v Olimju premajhen, se poslavljava in vsem želiva obilo Božjega blagoslova.

Rajko in Ana Špehar Vrtin

